

Faragó S., Náhlik A., Pócza G., Sándor Gy. (2014) A siketfajd szalafői előfordulása

Teljes hivatkozás: Faragó S., Náhlik A., Pócza G., Sándor Gy. (2014) A siketfajd szalafői előfordulása

Rövid hivatkozás: Faragó és mtsai (2014)

Első szerző: Faragó Sándor

Kutatócsoport: [NyME Erdőmérnöki Kar](#)

Év: 2014

Összefoglalás

A siketfajd (*Tetrao urogallus* L.) Magyarország mai területén csak a nyugati határszélen fordult elő. Három elterjedési területe volt ismert: a Soproni-hegység), a Kőszegi-hegység és az Őrség. E két utóbbi terület siketfajdállományának történetét CSABA (1974) részletesen feldolgozta. Utolsó hazai fészkelési adata 1963, Szalafő, Fekete-tó 1 tojó és 6 fióka (GYIMESI, 1981), utolsó ismert észlelése 1985-ben Szalafő határában a Fekete-tó környékén 1 kakast és 1 tyúkot észleltek (KÓSA, 1994). Több elmélet is született kipusztulásának okairól. Elsősorban az erdőgazdálkodással összefüggő zavarást valamint a ragadozók elszaporodását tették felelőssé (BOBACK, 1952). E tanulmányban bemutatjuk a siketfajd nyugat-magyarországi előfordulását, különös tekintettel a szalafői állományra, élőhelyét és táplálkozását, valamint elemezzük eltűnésének lehetséges okait és visszatelepítésének lehetőségeit.

[biodiverzitás](#)

[erdőtörténet](#)

[vadgazdálkodás](#)

[erdőszerkezet: közösség\(szerkezet\)](#)

[biodiverzitás: madarak](#)

[élőhely: láp- és ligeterdők](#)

[erdőszerkezet](#)

Kiadó: Nyugat-magyarországi Egyetem Kiadó

Folyóirat: *Silva naturalis*

Lelőhely: ER Archívum (2014/P-014/1,2)

Típus: tudományos folyóiratcikk

Erdőrezervátumok: [Szalafő Erdőrezervátum](#) Katalógusba vette: Bíró Attila

Katalógusbavétel időpontja: k, 12/11/2018 - 12:00